

introdutive, decont care conține o deducere detaliată pe fiecare post verificabilă aritmetic, și care indică ratele lunare scadente prevăzute în contract, ratele lunare rambursate de reclamant, ratele lunare scadente determinate prin lăsarea la o parte a dispoziției contractuale nevalabile, precum și diferența dintre aceste valori, menționând sub formă de total cuantumul sumei pe care partea care a încheiat un contract de credit în calitate de consumator precum cel menționat la punctul 1) o datorează încă instituției financiare sau, eventual, al sumei pe care a plătit-o în plus— pe când celelalte părți decât persoanele care au încheiat un contract de credit în calitate de consumatori, precum și părțile care, în cursul aceleiași perioade, au încheiat în calitate de consumatori contracte de credit care nu intră în categoria de contracte sus-menționată, nu sunt obligate să formuleze un memoriu cu un conținut stabilit în acest fel?

- 3) Dispozițiile de drept al Uniunii Europene, enumerate la punctul 1) de mai sus, trebuie interpretate în sensul că ele implică faptul că încălcarea lor, din cauza cerințelor privind condițiile suplimentare menționate anterior [la punctele 1) și 2)], constituie în același timp o încălcare a articolelor 20, 21 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (2012/C 326/02), ținând cont de asemenea [parțial și la punctele 1) și 2)] că, potrivit Hotărârii din 5 decembrie 2000, Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663, punctul 23), și Hotărârii din 10 mai 2012, Duomo Gpa și alții (C-357/10 à C-359/10, EU:C:2012:283, punctul 28), precum și Ordonanței din 3 iulie 2014, Tudoran (C-92/14, EU:C:2014:2051, punctul 39), dreptul Uniunii Europene în materia protecției consumatorilor trebuie aplicat de instanțele naționale și în situații când nu există elemente transfrontaliere, mai precis în situații pur naționale, sau trebuie să se considere că există o situație transfrontalieră pentru simplul fapt că respectivele contracte de credit menționate la punctul 1) de mai sus sunt contracte de credit denumite „în devize străine”?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

⁽²⁾ Directive 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO 2008, L 133, p. 66).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la
14 septembrie 2016 – A.S./Republica Slovenia**

(Cauza C-490/16)

(2016/C 419/44)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Reclamantă: A.S.

Pârâtă: Republica Slovenia

Întrebările preliminare

- 1) Protecția jurisdicțională în temeiul articolului 27 din Regulamentul nr. 604/2013 privește și interpretarea condițiilor privind criteriul prevăzut la articolul 13 alineatul (1), atunci când este vorba despre o decizie că un stat membru nu va examina cererea de protecție internațională, iar un alt stat membru și-a asumat deja responsabilitatea pentru examinarea cererii solicitantului pe același temei și atunci când solicitantul contestă acest lucru?
- 2) Condiția privind trecerea ilegală în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie interpretată în mod independent și autonom sau prin coroborare cu articolul 3 punctul 2 din Directiva 2008/115 privind returnarea și cu articolul 5 din Codul Frontierelor Schengen care definesc trecerea ilegală a frontierei, iar această interpretare trebuie aplicată în privința articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013?
- 3) În lumina răspunsului la cea de a doua întrebare, noțiunea de trecere ilegală prevăzută la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie interpretată, în circumstanțele prezentei cauze, în sensul că nu are loc o trecere ilegală a frontierei atunci când autoritățile publice ale unui stat membru organizează trecerea frontierei în scopul unui tranzit către un alt stat membru al UE?

- 4) În ipoteza în care s-ar răspunde afirmativ la a treia întrebare, articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie interpretat, în consecință, în sensul că interzice trimiterea unui resortisant al unui stat terț către statul prin care a intrat inițial pe teritoriul UE?
 - 5) Articolul 27 din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie interpretat în sensul că termenele prevăzute la articolul 13 alineatul (1) și la articolul 29 alineatul (2) nu curg atunci când solicitantul își exercită dreptul la protecție jurisdicțională, *a fortiori* atunci când aceasta implică și o întrebare preliminară sau atunci când instanța națională așteaptă răspunsul Curții de Justiție a Uniunii Europene la o astfel de întrebare care a fost adresată în altă cauză? Cu titlu subsidiar, termenele ar curge într-o asemenea situație, statul membru responsabil neavând însă dreptul de a refuza primirea?
-